

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 września 2022 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił P. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu (...) r. powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 05 września 2022 r. o 0% uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego stanowiącego następstwo zdarzenia.

P. S. wniósł odwołanie od wymienionej decyzji kwestionując prawidłowość orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, które legło u podstaw jej wydania i domagając odszkodowania w wyższym niż przyznany wymiarze. Ubezpieczony wskazał, iż ustalając poziom uszczerbku na zdrowiu pominięto pełny charakter i rozmiar doznanego uszczerbku. Odwołujący w szczególności wskazał, że doznał wstrząśnienia mózgu oraz stłuczenia kończyn dolnych. Jednocześnie wskazał również, że mimo tego, że doszedł do stanu zdrowia sprzed wypadku, to nadal utrzymują się bóle głowy, lęk przed kolejnym wypadkiem, przemieszczaniem się po drodze z ruchem pojazdów, zaburzenia snu oraz obrzęk i bóle prawego podudzia. Odwołujący podniósł również, że przed Sądem (...) w (...) (sygn. akt (...)) toczy się sprawa o zadośćuczynienie, w której biegły sądowy z zakresu neurologii wskazał, że po wypadku u poszkodowanego występuje 8% uszczerbek na zdrowiu pod kątem neurologicznym. Zawniósł również o przyznanie zwrotu kosztów procesu.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż wobec braku nowych okoliczności i dowodów dotyczących ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem, nie ma podstaw do dokonania zmiany zaskarżonej decyzji. Organ powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS orzekającej na skutek złożonego przez wnioskodawcę sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, która ustaliła 0% uszczerbek na zdrowiu spowodowanym skutkami wypadku przy pracy z dnia (...) r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2020r. P. S., w trakcie wykonywania swoich obowiązków służbowych w (...) jako pracownik (...) uległ wypadkowi. W tym dniu prace odbywały się pomiędzy węzłami (...) (...). Podczas obstawiania pachółkami samochodu ciężarowego marki R. o numerze rejestracyjnym (...) stojącego na utwardzonym poboczu drogi, P. S. został potrącony przez kierującego T. (...) o nr rejestracyjnym (...) K. J., który nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i stracił panowanie nad kierownicą. W wyniku uderzenia przez samochód poszkodowany przeleciał nad barierkami energochłonnymi i upadł na trawiastą skarpe przydrożnego rowu, który położony był około 2m niżej od poziomu pobocza jezdni, na której się znajdował.

Wypadek został zakwalifikowany jako wypadek przy pracy.

Niesporne, a nadto dowód:

- protokół nr (...) r. ustalenia i przyczyn wypadku przy pracy – k. 2-3v akt organu rentowego;
- protokół z wyjaśnieniami poszkodowanego – k. 4-4v;
- protokół z informacjami uzyskanymi od świadka wypadku – k. 5-5v;
- zawiadomienie o wypadku przy pracy – k. 7;
- wyrok Sądu (...) w S. (...) z dnia 26.10.2020 r. – k. 9-9v;

Na skutek wypadku P. S. doznał urazu wielonarządowego w postaci urazu głowy ze wstrząśnięciem mózgu oraz urazu lewej kończyny dolnej, głównie podudzie lewego i biodra prawego. P. S. przebywał w szpitalu od (...) r. do (...) r. gdzie wykonano szereg badań mogących ocenić stan zdrowia poszkodowanego. Następnie po wyjściu ze szpitala został on

skierowany do poradni specjalistycznych. Korzystał z usług Poradni (...) w P. oraz Poradni (...)w M.. W związku z doznanymi obrażeniami P. S. był niezdolny do pracy przez okres 73 dni, to jest do (...) r.

Dowód:

- dokumentacja medyczna – k. 2-34 dokumentacji lekarskiej ZUS;
- dokumentacja medyczna – k. 36;

Badający ubezpieczonego w dniu 28 czerwca 2022 r. lekarz orzecznik ZUS rozpoznał u P. S. przebyte stłuczenie kończyn dolnych, wstrząśnienie mózgu oraz wielokrotną punkcję zbiornika płynowego okolicy stawu biodrowego prawego i uznał, że uszczerbek na jego zdrowiu stanowiący następstwo wypadku przy pracy wynosi 0%.

Dowód:

- opinia lekarska z dnia 28.06.2022r. – k. 40 dokumentacji lekarskiej ZUS,
- dokumentacja medyczna – k. 2-34 dokumentacji lekarskiej ZUS

Komisja lekarska ZUS oceniająca w dniu 05 września 2022 r. stan zdrowia ubezpieczonego w wyniku zgłoszonego sprzeciwu od wspomnianego orzeczenia oceniła uszczerbek P. S. na 0%. Rozpoznała u niego przebyte wstrząśnienie mózgu, stłuczenie kończyn dolnych, przebytą wielokrotną punkcję zbiornika płynowego w okolicy stawu biodra prawego oraz okresowe bóle głowy.

Dowód:

- opinia lekarska z dnia 05.09.2022 r. – k.47 dokumentacji lekarskiej ZUS;
- sprzeciw - k. 41 dokumentacji lekarskiej ZUS;
- dokumentacja medyczna – k. 2-34 dokumentacji lekarskiej ZUS;

W wyniku przebitego urazu czaskowo-mózgowego P. S. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w postaci przebytych zaburzeń adaptacyjnych, których źródłem był zaistniały wypadek przy pracy w dniu 13 lutego 2020 r.

Przebyte stłuczenie lewej kończyny dolnej jest bez następstw pod postacią przebytych złamań, deformacji czy zaburzeń czynnościowych.

Dowód:

- opinia biegłych sądowych dr n. med. B. M. z zakresu neurologii, balneoklimatologii i med. Fizykalnej oraz lek. med. A. K. z zakresu ortopedii – k. 37-45;
- opinie uzupełniające biegłych sądowych dr n. med. B. M. z zakresu neurologii, balneoklimatologii i med. Fizykalnej oraz lek. med. A. K. z zakresu ortopedii – k. 85-87, 125;

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019, poz. 1205 ze zm., dalej „ustawa wypadkowa”) jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który skutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Definicja stałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu zawarta została w art. 11 ust. 2 i 3 ustawy wypadkowej. Zgodnie z przywołanymi przepisami, stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności

organizmu, które powoduje upośledzenie jego czynności nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie sprawności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie. Za wypadek przy pracy uważa się: nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, a także w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy. (art. 3 ust. 1 ustawy).

W rozpoznawanej sprawie poza sporem leżało, iż ubezpieczony uległ w dniu 13 lutego 2020 r. wypadkowi przy pracy, spornym natomiast pozostawało, w jakiej wysokości ma prawo do jednorazowego odszkodowania. Spór ten wynikał z odmiennej oceny stron w zakresie następstw wypadku, organ rentowy bowiem wskazywał, że w wyniku wypadku przy pracy nie doszło do długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu, z czym nie zgadzał się ubezpieczony P. S..

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie w oparciu o zgromadzone dowody z dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, jak również o sporządzone: opinię główną przez biegłych z zakresu neurologii, balneoklimatologii oraz med. fizykalnej dr n. med. B. M. i z zakresu ortopedii przez A. K. oraz sporządzone przez biegłych opinie uzupełniające.

Z wydanych przez biegłych opinii głównej i opinii uzupełniających Sąd ustalił, że uraz doznany przez P. S. wskutek wypadku przy pracy zaistniałego w dniu (...) r. skutkowało jego czteroprocentowym długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Biegli sądowi wyczerpująco opisali stwierdzone przez siebie wnioski ustalone w oparciu o zebraną dokumentację medyczną, przeprowadzony wywiad oraz badanie kliniczne ubezpieczonego P. S.. Biegli w sposób wyczerpujący opisali następstwo przebytego urazu czaskowo-mózgowego w postaci zaburzeń adaptacyjnych oraz brak długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku przebytego stłuczenia lewej kończyny dolnej. Stłuczenie to nie pozostawiło następstw w pod postacią przebytych złamań czy deformacji. Ustalenia biegłych są odpowiednie z uregulowaniami dotyczącymi oceny uszczerbku na zdrowiu zawartymi w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, wydanym w oparciu o delegację ustawową zawartą w art. 11 ust. 5 ustawy wypadkowej. Stanowiąca załącznik do tego rozporządzenia tabela obejmuje wyszczególnienie urazów czy zaburzeń i możliwą wysokość uszczerbku w razie ich zaistnienia. Pozycja 10. a) wskazana przez biegłych stanowi o utrwalonych nerwicach związanych z urazem czaszkowo-mózgowym w zakresie od 5 do 10%. Jednocześnie biegli w uzasadnieniu wskazali, że dla dokonanego przez nich rozpoznania brak jest odpowiedniej pozycji, dlatego też w oparciu o § 8 ust. 3 ww. rozporządzenia ocenili przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Jednocześnie treść tego przepisu pozwala na ustalenie stopnia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej. W ocenie biegłych sądowych doznany długotrwały uszczerbek na zdrowiu u P. S. należało ustalić w wysokości 4%, to jest w stopniu niższym od przewidywanego w pozycji 10a, do której biegli uszczerbek ten zakwalifikowali jako najbardziej zbliżony do powstałego.

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy wysokość uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego przyjętą przez biegłych sądowych jest prawidłowa. W ocenie Sądu sporządzone przez biegłych sądowych opinia oraz opinie uzupełniające są jasne, pełne i spójne, a ich wnioski w sposób logiczny i przekonujący umotywowane, wreszcie wydane zostały przez wysokiej klasy fachowców ze stopniem naukowym, o wieloletnim doświadczeniu klinicznym, o specjalnościach odpowiednich do schorzeń ubezpieczonego po badaniu przedmiotowym oraz dogłębnej analizie dokumentacji medycznej. Ustalenia biegłych, w świetle zakresu następstw wypadku, są odpowiednie z uregulowaniami dotyczącymi oceny uszczerbku na zdrowiu zawartymi w ww. rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. W tych warunkach Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z tych opinii nie znajdując podstaw do ich

kwestionowania. Strony niniejszego postępowania co prawda zgłaszały zarzuty do sporządzonej opinii głównej oraz kolejno sporządzanych opinii uzupełniających, jednakże podnoszone w nich zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. W szczególności Sąd nie oparł się na przedstawionych przez stronę odwołującą dowodach z opinii biegłych sądowych, które to zostały przeprowadzone przez Sąd w M. w sprawie o zadośćuczynienie. Wnioski w sporządzonych w tamtej sprawie opiniach pozostawały w sprzeczności z tymi ustalonymi przez biegłych powołanych w niniejszej sprawie. Jednocześnie biegli w niniejszej sprawie odwołali się do treści przedłożonych opinii w sporządzonych opiniach uzupełniających i w ocenie Sądu w sposób jasny i klarowny uzasadnili w szczególności odmienną kwalifikację uszkodzeń kończyny dolnej doznanej przez odwołującego, które w ich ocenie nie stanowią podstawy do uznania ich za długotrwały czy trwałe uszczerbek na zdrowiu.

Mając na uwadze wszystko powyższe, sąd dzieląc opinię biegłych, w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie ubezpieczonemu jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 13 lutego 2020r. za 4 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w oparciu o pkt 10a tabeli.

W pkt II wyroku sąd oddalił dalej idące powództwo. Ubezpieczony domagał się bowiem ustalenia 9% uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że 4% z pkt 10a tabeli oraz 5% z pkt 160 tabeli. Punkt 160 tabeli stanowi o uszkodzeniach tkanek miękkich podudzia, uszkodzeniach ścięgien Achillesa i innych ścięgien – zależnie od rozległości uszkodzenia, zaburzeń czynnościowych i zniekształceń stopy. Z badania klinicznego ubezpieczonego sporządzonego przez biegłych sądowych wynika, że u ubezpieczonego w kończynach dolnych odruchy kolanowe i skokowe można wywołać, stawy mają pełną ruchomość czynna i bierną. Brak obrzęków kończyn dolnych, brak blizn, siła mięśniowa jest symetryczna, nie występują niedowłady/porażenia i brak objawów ubytkowych Chód ubezpieczonego jest prawidłowy, wdolny bez patologii neurologicznej (k. 42). Z rozpoznania biegłych wynika, że przebyte stłuczenie kończyny dolnej jest bez następstw pod postacią przebytych złamań i deformacji. Z tej przyczyny sąd oddalił odwołanie w części przewyższającej uszczerbek orzeczony w Pkt I wyroku, gdyż wypadek nie spowodował u ubezpieczonego następstw w postaci uszkodzenia tkanek miękkich podudzia, uszkodzeniach ścięgien Achillesa i innych ścięgien.

W pkt III wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. przyznano ubezpieczonemu, jako wygrywającemu niniejsze postępowanie, zwrot kosztów procesu w postaci wynagrodzenia reprezentującego go zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego. Wysokość kosztów wyniosła 180 zł (zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sygn. akt IX U 542/22

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

Sędzia Joanna Szyjewska-Bagińska